

שלמעלה באוטו או ר' תכלה נכללים, אבל הפתונות לא כך, שהם דבר גס, העולים נ"א אחר לשבת על מה שעומד ושותה עליו. וכך אוכל ומשמיד אותם. ואין לה דבר אחר למטה בעולם שלא ישמד, משום שאור ההלכתה ממשמיד כל מה שעומד עליו.

בארכיים ובחמשה גונים של מניין אורות נחלק העולם. שבעה נחלקים לשבעה תהומות. כל אחד מכמה בתהום שלו, ואבנים מתגלגלות בתוך התהום, ונכנסו אותו אורה בהם אבני נוקב אום, ומים יוצאים בהם, ושוקעים כל אחד ואחד על התהום ומכתה לשני צדדים.

יוצאים מים באוטם נקבים, ונכנס אורה ומכה לארכעת צרכי התהום. מתגלגל האור בחברתו, ופוגשים אחד, ונחלקים המים, ואוחזים כל אותם שבעה בשבעה תהומות, וכורים [שיטות] ביחסים של התהום. והחכים הלו מתחערבים בהם, וועליהם המים וירדים ומתגלגלים באוטם מאורות. ומתערבים פאחד אורות וחשך ומים, וונעשו מהם אורות שלא נראהין תשוכנים.

כל אחד מכמה בחברו, ונחלקים לשבעה ובחמשה צנורות של התהום, ובhem זורמים מים. כל צנור וצנור עולה בקולו, והטהומות מזדעזעים. וכשהוא קול נשמע, כל תהום קורא לחברו ואומר: חילק מימיך ואגנס בך. זהו שכתבוב (תהלים מ) תהום אל תהום קורא לקול צנוריך.

תחת אלה שלוש מאות [יששים] ושומנים [וחמשה] גיריים. מהם לבנים מהם שענקיים ומהם אדרמיים. נכללו זה בזיה ונעשו גון

(צצי ואכיל) קיימי. פא חזי, כל אונן דלעילא בההוא נהורא תכלא אתפלין. אבל תפאי לאו הבי דאנון מלחה גסה עלמא (נ"א אהרא לתהא על מה) דקיימא ושריא עלייה. ובגין בך אכיל רשאי לוז. ולית לה מלחה אחרא לתפא בעילמא דלא אשתי. בגין דנהורא תכלא שצוי לכל מה דקיימא עלייה.

בארבעין וחמש גוני זיני נהוריין אתפליג עילמא. שבעה מתפליגין לשבעה תהומיין. כל חד בטש בתהום דיליה ואבניין מתגלגלין בגו תהום. ועיליל ההוא נהורא בגין אבניין ונקב לוז. ומיא נפקו בהו ושקיעין כל חד וחד על תהום וחפייא לתריין טריין.

נפקו מיא בגין ניקבין וועל נהורא ובטש לארבע טריי תהום. מתגלגל א נהורא בחברתה וاعרעו בחד ופליגין מיאן ואחדין כל אונן שבעה בשבעה תהומי. ובראן (פ"א שרא) בחשוכי תהום. וחשוכי אונן אתערבי בהון. וסלקין מיא ונתהין ומתגלגלין בגין נהוריין. ואתערבו בחרדא נהוריין וחשוכין ימיין ואתעיבדו מניהם נהוריין דלא אתחזין חשוכאן.

בטש כל חד בחבריה. ומתפליגין לשבעין וחמש צנורי תהום ובהו נגן מיא. כל צנור ואצנור סליק בקליה (ואטעועו) ואזידען תהומיין. ובד ההוא קלא אשטע, כל תהום קרי לחבריה ואמר פלייג מימיך ויאעל בך. קרא הוא דכתייב, (תהלים מב) תהום אל תהום קורא לקול אצנוריך.

תחות אילין תלת מאה (נ"א ושתין) ותמנין (וחמשה) גידין. מנהון חווירין מנהון אוכמן מנהון סומקין. אתפלילו דא בדא ואתעיבדו